

Foto: ROINE KARLSSON

Med sina danssteg skapade danseleverna ett stort skepp som rullade på botten av trapphuset i Roslagsskolans entré.

Långt ifrån kriget

Det är torsdagen den 15 april 1999. Medierna berättar på morgonen om de värsta bombningarna av Belgrad under det nu tre veckor gamla kriget. Nato erkänner att alliansen "av misstag" bombat en flyktingkonvoj och serberna hävdar att 70 personer dödats i bombningen.

Samma kväll arrangerar Roslagsskolans musikklasser viskonsert till förmån för krigets offer på Balkan. Egentligen ska konserten hållas i aulan. Därför är det en effektiv överraskning när publiken direkt kommer in i en entréhall där den stora orkestern är inklämd mellan garderoben och trappan. Musikeleverna stämmer sina instrument och skapar stämning. Senare förklarar en musiklärare arrangemanget med praktiska skäl. Orkestern fick bättre plats där än på scen. Någon sådan ursäkt behövs inte. Det kan istället rätt och slätt kallas god scenografi.

Konserten har än så länge inte börjat. Utan förvarning stämmer en pojke och en flicka upp en folkmelodi på sina fioler. Sedan utbreder ett kafésorl bland musikerna. Jag förbereder mig på ett program i sorgens och eftertänksamhetens tecken.

Men kvällen har inga anknytningar till Jugoslavien förutom biljettförsäljningen som inbringade drygt 6 000 kronor. Egentligen är det inget fel med det. Eleverna ska hur som helst i en vårkonsert visa upp vad de lärt sig och påpassligt utnyttjar de tillfället att samla in

Viskonsert med
Roslagsskolans musikklasser
i Roslagsskolans aula.

pengar till människor som är i stort behov av dem, men jag blir lite paff när orkestern inleder med Mats Pålssons Visa vid vindens ängar. När publiken sedan uppmanas att sjunga med och orkestern stämmer upp Du gamla, du fria så att de ekar i hela trapphuset så måste jag erkänna att det känns närmast makabert. Eftersom sittplatserna är få står också de flesta redan som nu sjunger sin nationalsång.

Svenska kulturarbetare gick tidigt ut och fördömde Natobombningarna, men det går inte att komma ifrån att grundorsaken till det som händer på Balkan nu är Milosevic skruvade serbiska nationalism. Med största säkerhet fanns ingen tanke alls bakom valet av nationalhymnen, men innan jag förstod det hann jag fundera fram och tillbaka över vad de ansvariga ville säga med detta. Ska vi vara stolta över hur Sverige agerat? Utrikesminister Anna Lindh som förstår, men inte stödjer bombningarna? Goddag yxskaft!

Innan entréhallen överges som scen används den också till ett härligt dansnummer som danseleverna arbetade

fram när vokalistgruppen Viba' femba' var på besök för en tid sedan. Den stora gruppen bildar med dansarnas steg ett skepp som rullar där längst ned i trapphuset med mängder av roddare. Från övre våningens "brygga" står vi lutade mot räcket och kikar ner.

Inne i aulan får jag höra musikklassernas kör för första gången. Deras sång är verkligen njutbar. Det är inget ogrundat skryt när Norrtäljebor talat om för mig som nyinflyttad att det finns många duktiga musikungdomar i den här kommunen.

Det blir mycket Bellman den här kvällen. Kören sjunger Fjäril vingad syns på Haga, Liksom en herdinna och Käraste bröder. Karin Linder från årskurs åtta spelade Drick ur ditt glas på nyckelharpa.

Både roligt och musikaliskt begåvat är framförandet av Okända djur efter Adolpson, Wolgers och Lundholm. De görs i klassisk musikalstil. Sex av högstadietjejerna kommer in på scenen klädda som betydligt yngre flickor. Tessan Mellberg och Clara Lundham gör säkra rolltolkningar av två spralliga och charmiga småflickor.

Oskar Rydberg, Emil Karlsson och Micke Lehtonen står för kvällens enda rockinslag, men tyvärr märks då att skolaulans ljudanläggning inte är den bästa.

JOAKIM WESTLUND

